

Foreløpig tittel: Energityvene

Rettelser:

Heidi **Blå**

Ellen **Rød**

Linn **Lilla**

Stina **Grønn**

ANTALL ELEVER: 24 (Vi bør ha minst 24 roller)

Foreløpig rolleliste:

1. Dr Gonnos.
Et lite romvesen. Er forsker. Snakker stakkato.
2. Ighostik. Et veldig høyt romvesen. Forskerens assistent. Snakker også stakkato.
3. Nattbarnet: Er våken hele natten og er en del av ungdomsskolegjengen. Hører på musikk gjennom headset og drikker energidrikk.
4. Ballettinstruktør
5. Ballettbarn 1
6. Ballettbarn 2
7. Ballettbarn 3
8. Ballettbarn 4
9. Skoleelev 1
10. Skoleelev 2
11. Skoleelev 3
12. Skoleelev 4
13. Skoleelev 5
14. Skolelærer
15. Forelder (mor eller far eller tante eller noe)
16. Søsken 1
17. Søsken 2
18. Søsken 3
19. Søsken 4
20. Karatetrener
21. Karatekid 1
22. Karatekid 2
23. Karatekid 3
24. Karatelev 4
25. Ekstra for alle som har tid: romskip i scene 1

Scenen:

- Så enkel som mulig. Enkle markører for å vise at vi bytter til ulike lokasjoner. Håper å unngå store scenskift.

Kostymer:

- Teaterelevne kan komme med innspill til hvordan de ser for seg sine karakterer. Dette bør skje tidlig i prosessen.

- Ønske om at alle utenom romvesenet skal ha kostymer som enkelt kan gjøres om til svarte grunnkostymer, slik at de kan være med å være ROMSKIP i scene 1.
- Er det mulighet for at romvesenet kan ha noe lys som en del av kostymet sitt? (for eksempel en lysremse/lyslenke med batteriboks i en lomme eller lignende? De trenger også forskerfrakker og forskerbriller.

Rekvisitter:

- Scene 1: mulighet for en form for håndholdte lys med batteri. Elevene skal gjøre formasjoner i blackout. Kan være glowsticks eller lommelykter.
- Tepper (eventuelt dyner, men det er kanskje stress å få tak i mange av) (ikke svarte) som kan brukes som dyner, slik at alle RASKT kan komme seg "i seng" uten at det lages et stort sceneskift ut av det.

Lys:

- I scenene med *romvesenet* alene (+ i scenen med nattbarnet) skal det være *magisk stemning*. Blått lys?

Scene 1 - Landing

Åpningsscene: VERDENSROMMET/UTE

Det er helt svart på scenen. To ROMVESENER dukker opp på midten av scenen. (Mulighet for å sette på dem hver sin lyslenke som de kan skru på selv?). ROMVESENE er Dr. GONNOS, en lav person i hvit forskerdrakt og gjerne vernebriller, sammen med sin makker IGOSTIK, en høy person med lik bekledding. GONNOS holder en blyant og en skriveblokk/skrivebrett med ark. De har små, stive bevegelser mens de synger/snakker.

ROMVESENE lander på jordkloden fordi det er tomt for drivstoff på planeten deres. De er på leting etter en ny energikilde som kan brukes på dens planet.

Vi samskaper en landing til "romvesenmusikk" (PLANET CLAIRE - The B-52's). Skuespillere i svarte grunnkostymer med håndholdte lys (Kan være glowsticks eller julelys). Målet er at lysene skal markere romskipet som lander i mørket, med romvesenet oppi.

Sang. Planet Claire - the B52's: Vi skal bruke deler av introen i koreografi, men ikke hele.

Dr GONNOS:

Me e fra planeten Mars.
Det e der me e fra
Me har ein viktig jobb å gjør
Oh, me har faktisk dårlig tid.

IGOSTIK:

Planeten Mars går under nå
Alle maskiner dør
Ingen vesener dør der
Men strøm har ikkje me

DR GONNOS:

Någen skylde på meg
Og någen skylde på deg.
Nå har dei gitt oss jobben for å redde

BEGGE:

HEILE PLANETEN

BEGGE:

Me har ingen energi
Me har ingen energi
Me har ingen energi.

ROMVESENE skal i slutten av sangen krasje eller nødlande på jordkloden. ROMSKIPET løser seg opp og forsvinner ut av scenen. Eventuelt får vi en fin overgang til scene 3.

Scene 2 - Verdens snilleste barn

Denne scenen skal presentere barna som verdens snilleste barn. Vi kan ha fire grupperinger (som senere blir de fire ulike gruppene med verdens verste barn). Scenen bør starte noe eksplosivt med en sang, siden åpningsscenen er noe rolig.

SANG: Alle barna synger denne sangen.

Edge of glory - Lady gaga

Ref 1:

Det finnes barn som som alltid leke fint og dei krangle ikkje
 Dei krangle ikkje
 Dei følge regler og dei tape alltid med et smil

Me e dei barna som alltid leke fint
 me krangle ikkje
 me krangle ikkje
 Det finnes faktisk ingen greiere barn enn oss

Me rydde itte oss
 Vaske rommet vårt
 Leksene har me gjort, hunden har gått tur
 Det e ingenting me ikkje kan

Ref

Me e dei beste barna
 Det e ingenting me ikkje får te
 Me e dei beste barna

Me tar ut av oppvasken for deg

Me e dei snilleste og kjekkeste
 og flotteste barna
 Me e dei beste barna
 Det e ingenting me ikkje får te
 Me e de beste barn

Vers 2

Ved morgengry, me hoppe opp og me e klar
 For dagen baby, for dagen baby
 Heilt klar for dagen, nattesøvn e det som ska te
 Okei, okei

Så står me på, me vil at alle har det bra
 De voksne også
 De voksne også
 Har dei det bra vil alle andre og ha det bra
 Okei okei

Me rydde itte oss
Vaske rommet vårt
Leksene har me gjort, hunden har gått tur
Det e ingenting me ikkje kan

Ref:

Me e dei beste barna
Det e ingenting me ikkje får te
Me e dei beste barna
Me tar ut av oppvasken for deg
Me e dei snilleste og kjekkeste
og flotteste barna
Me e dei beste barna
Det e ingenting me ikkje får te
Me e de beste barn

De beste, beste, beste, beste barn
Verdens beste barn

Scene 3 - Energidetektoren

Gate, utenfor de sovende barnas soverom. Kveld.

Dr. Gonnos og Igostik ser seg rundt på alle barna som ligger og sover. Før de setter seg framme på scenekanten og snakker sammen.

Dr. GONNOS:

Åh, min kjære Igostik. For en interessant planet vi har havnet på. Så full av liv og maskineri. Virkelig underlige vesener disse menneskene.

IGOSTIK:

Tja, jeg vet ikke helt jeg Dr. Gonnos. Etter å ha gjort noen grundige undersøkelser de siste dagene virker det som om disse vesenene ikke gjør noe annet en å akke og ve seg over dyr strøm og manglende energiressurser.

Dr. GONNOS:

Du sier ikke det? Det høres jo akkurat ut som hjemme, før den store kollapsen. De skal være glade de har energikilder i det hele tatt. Hjemme på Mars er det helt tomt. Ingen maskiner, ingen fungerende hus og ingen matproduksjon. Og så sender de MEG for å ordne opp. Ja, og så deg da Igostik.

IGOSTIK:

Årh, det var da som bare at vi skulle ende opp på denne planeten med minst like store energiproblemer som oss selv. Dette her er jo helt håpløst!

Dr. GONNOS:

Ta det med ro nå Igostik. Nå har vi brukt opp det siste planeten vår hadde av energi for å lete rundt i verdensrommet etter planeter med en passende energiressurs. Vi har jo ikke funnet noe som helst. Skulle vi strande et sted var det nå like greit at vi havnet på denne bebodde planeten.

IGOSTIK:

Du sier noe der... Hva har du drevet med de siste ukene forresten? Jeg har jo nesten ikke sett deg!

Dr. GONNOS:

Jo det skal jeg si deg! Jeg har satt meg inn i denne planetens energikilder, og måten de leter etter nye måter å utvinne energi på er virkelig fascinerende! Nå er det dessverre ingen av dem som er effektive nok til å ta med hjem til Mars. Men, jeg har funnet opp denne energidetektoren.

IGOSTIK:

En energidetektor?

Dr. GONNOS:

Ja, den piper når den er i nærheten av energi som ligner den vi en gang i tiden hadde på Mars.

NATTBARNET kommer plutselig til syne, vandrende over scenen med headsetet sitt.

IGOSTIK:

I alle dager? Et minimenske utenfor hjemmet sitt når solen er borte? Det har jeg aldri sett før. Fort, gjem energidetektoren!

Dr. Gonnos gjemmer detektoren. Nattbarnet stopper plutselig opp for å ta en slurk av en energidrikk hen har med seg. Da hen gjør dette river hen med et uhell ut ledningen til headsettet fra telefonen. Ut spilles aggressiv heavy metal. ROMVESENENE får en umiddelbar allergisk reaksjon. De vrir seg i smerte. Nattbarnet plukker opp telefonen som har falt på bakken, setter ledningen tilbake i den, tar en slurk av energidrikken og vandrer så videre av scenen.

IGOSTIK:

HVA i alle dager var det der? Det er den verste lyden jeg noensinne har hørt. Det kjentes ut som om jeg aldri skulle få puste igjen.

Dr. GONNOS:

Det der er det rareste jeg har opplevd. Det var som å spise noe jeg er allergisk mot. Kom så skynder vi oss bort i tilfelle det kommer tilbake.

Scene 4 - Den perfekte kampsportklubben

KAMPSPORTLUBBEN kommer inn på scenen. BARN på KAMPSPORTTRENING. BARN trener og koser seg på en EKSEMPLARISK måte sammen med treneren sin.

TRENER:

Godt jobbet folkens! Og så UTROLIG høflige dere er. Jeg skulle bare ønske dere kunne vært litt mindre høflige med hverandre. Det er liksom meningen at vi skal overraske LITT med slagene våre.

Karatekid 1:

Kan jeg få prøve?

TRENER:

Ja, prøv mot BARN 2 nå.

Barn 1 og barn 2 stiller seg mot hverandre, bukker og ser på hverandre.

Karatekid 1:

Kjære barn 2. Kan jeg få din tillatelse til å slå deg i brystet?

Karatekid 2:

Selvfølgelig. Kan jeg få din tillatelse til å sparke deg i skulderen etterpå?

TRENER:

Jaa, okei.. fint. Men en del av kampsporten er liksom at alle er med på at man bli slått og sparket. Jeg tror vi avslutter nå, tiden går.

Karatekid 3:

For en FANTASTISK kjekk trening.

Karatekid 4:

Ja, du er VERDENS BESTE TRENER!

Karatekid 1:

Skal vi bli igjen og trene litt på å ikke være så høflige?

Karatekid 4:

Å, det skulle vi gjerne gjort. Men vi må nok hjem for å legge oss. Takk for i dag alle sammen!

Karateklubben går av scenen.

Scene 5 - Verdens beste (ungdoms)skoleklasse

Nattbarnet hører kanskje til denne gruppen? Nattbarnet er i så fall en kontrast i denne gruppen, da hen har på headset, baggy klær og ikke er helt "med". Hen sitter i så fall bare bakerst i klasserommet.

Scene skrevet av Celina:

Læreren kommer inn i klasserommet og ser alle elevene sitter fint på plassene deres.

Lærer:

God morgen elever, i dag skal vi skrive en tekst på 750 ord om maleren Edvard Munch. Jeg tenker at dere kan bruke informasjon som dere finner fra trygge nettsider. Husk og bruk egne ord og ikke kopier eller skriv rett av....

Elev 1 og Elev 2 rekker opp hendene deres samtidig.

Lærer:

Ja, Elev 1 hva lurte du på?

Elev 1:

Nei det går bra Elev 2 skal sikkert si noe viktigere ta henne.

Elev 2:

Nei Elev 1 det går bra bare si det du skulle si.

Elev 1:

Nei altså jeg skal jo ikke stoppe deg fra å si ting bare spør du.

Elev 2:

Neida du rakk åpenbart hånda de opp først du kan snakke.

Elev 1:

ne....

Lærer:

ELEV 1. Hva lurte du på?

Elev 1:

Jeg ville bare si at, det er sikkert mye lettere for deg å lese gjennom tekstene våre hvis vi hadde skrevet 800 ord. Fordi det er alltid best med et tall som slutter på 00.

Lærer:

Tja hvis dere vil det så kan dere godt gjøre det altså. Men hva var det du, Elev 2 lurte på?

Elev 2:

Jeg ville bare si at jeg er ferdig med alle leksene mine fram til 2025. Også ser jeg at det ikke har blitt lagt ut lekser for 2026 enda. Jeg vil jo ikke mase på deg eller påføre deg noe mer

arbeid altså. Så da var det bare en spontan tanke som slo meg. Hva hvis jeg hjelper deg med å legge ut leksene for 2026?

Lærer:

Ja det, Det kan vi jo eventuelt se litt nærmere på neste uke..?

Elev 3 rekker opp hånda.

Lærer:

Ja, Elev 3.

Elev 3:

Jeg har ikke kommet helt til 2025 enda men er fortsatt i midten av 2024 så jeg kan droppe bryllupet til mamma og pappa i helgen og gjøre alt ferdig slik at hvis det er greit. Så hjelper jeg også med å lage leksene for 2026.

Lærer:

Neida det trenger du overhodet ikke å stresse med...

Noen banker på klasseromsdøra. Læreren åpner å Elev 4 og Elev 5 kommer løpende inn.

Elev 4:

Unnskyld lærer det var ikke meningen å komme 10 minutt og 58 sekund for sent.

Elev 5:

Det var bare veldig vanskelig å få tak i den teen du liker så godt. Den var nemlig utsolgt i alle butikker i hele Norge, så vi måtte ta en kjapp tur til Sverige og dra 5 timer med buss fra ferja.

Elev 4:

Så da vi kom hit til skolen så merket vi at var 10 minutter og 58 sekund for sent.

Lærer:

Men jenter hvordan har dere fått tid til alt dette? Det må jo ha tatt flere timer!

Elev 5:

Ja, vi liker å ha litt god tid på skoleveien. Vi drar alltid 8 timer før skolen starter.

Klokken ringer, alle går ut utenom nattbarnet som blir igjen

Scene 6: Nattbarnets sang

Nattbarnet sover ikke om natten. Hen sitter oppe om nettene og leser bøker og drikker energidrikk. Sangen kan synges fra soverommet hennes eller ute i gaten.

Sang:

Ops eg gjør det igjen (Oops I did it again - Britney Spears)

Eg tror eg gjør det igjen
Eg leste ei bok og nå det blitt alt for seint
Oh baby
Det e kanskje litt dumt
Men det bryr kje meg, eg e seriøs
For å verr våken om nattå
Det e bare heilt typisk meg
Oh, baby baby

Oops, eg gjør det igjen
Eg leste ei bok, og det blei alt for seint
Oh baby, baby
Oops, det e kanskje dumt
Men det bryr ikkje meeeeeeg
Eg e heilt seriøs

Du ser problemet e det
Energidrikk e nais
Eg drikke det dag og natt
Det e heilt typisk meg
Se eg leve heilt fint, heilt uten søvn

For å verr våken om nattå
Det e bare heilt typisk meg

Oops, eg gjør det igjen
Eg leste ei bok, og det blei alt for seint
Oh baby, baby
Oops, det e kanskje dumt
Men det bryr ikkje meeeeeeg
Eg e heilt seriøs

Scene 7 - Den idylliske storfamilien

Fire barn på et kjøkken. En rører i en gryte, en kjevler noe, en vasker en tallerken og en dekker på. Lystig musikk i bakgrunnen.

Søsken 1:

Kjære søster/bror. Vil de være så elskverdig å sende meg saltet? Jeg trenger det for å fremme den gode smaken fra stangsellerien.

Søsken 2:

Selvfølgelig kan jeg det.

Lener seg for å gi søsken 1 saltet. Underveis søles det noe, for eksempel en liten dråpe oppvaskvann. Søsken 3 kommer løpende for å tørke opp.

Søsken 3

Kjære søster! Du sølte litt på parketten. Men jeg tørket det selvfølgelig opp med en gang. Vi kan jo ikke ha noe av at vi får vannskader på det nydelige gulvet vårt!

Alle ser forferdet på den ikke eksisterende flekken. De løper bort, vurderer gulvet nøye. Blir enige om at det gikk bra. Gir hverandre en klem og går tilbake til arbeidet.

Søsken 4:

Åh, nå hører jeg at mor/far/tante kommer! Hurra!

Alle løper rundt, rydder og ordner slik at det ser helt perfekt ut når forelderen kommer inn. Til slutt sitter alle med rak rygg rundt bordet og smiler sitt bredeste smil. Den forelderen kommer inn.

Forelder:

Nei men hallo til mine yndlingsbarn. SOM jeg har savnet dere da jeg var på jobb.

Alle barna i kor:

Og vi har savnet deg!

Forelder:

Nei, men da får vi nesten begynne på midd...

Søsken 1 avbryter ivrig med å sette fram middagen (en gryte hen har gjemt under bordet). Barna smiler stort.

Forelder:

Oi, se der ja. Jaja, det så jo skikkelig godt ut, men kanskje vi skulle hatt litt...

Blir igjen avbrutt av at søsken 2 setter et brød, smør og en brødkniv på bordet (igjen fra under bordet)

Forelder:

..brød ja. Det var akkurat det jeg hadde tenkt å si. Se der ja du har både smør og kniv til også du. Fantastisk, da mangler vi bare å de...

Alle barna tar fram hver sin tallerken og glass fra under bordet. Forelderen får også.

Forelder:

Nei, men gud så flinke dere har vært! Da er det bare rett og rimelig at jeg tar oppvasken, siden dere har laget middagen.

Søsknene begynner å le hjertelig. De smiler til hverandre og ser på forelderen.

Søsken 4:

Åh, men snille gode mamma/pappa/tante/onkel. Det har vi jo SELVFØLGELIG allerede gjort. Bare slapp av og spis du.

De spiser og koser seg.

Søsken 3:

Uff, nå må vi nesten begynne å rydde, slik at vi får tid til gjøre leksene før det blir for sent.

Søsken 2:

Skal vi lage en kopp te til deg? Så kan du slappe av med en god bok mens vi setter inn i oppvaskmaskinen og rydder bordet.

Forelder:

Neinei, det kan da je... OISANN.

Blir avbrutt av at søsken 1 og 4 legger et pledd rundt hen, gir hen en bok og føyer hen av scenen. Søsken 2 og 3 rydder scenen.

Scene 8 - Ballettklassen

(Navn kan byttes, det burde også være 4 elever) Lise, Lotte og Line trener ballett i rosa struttetkjørt og rosa "gymsokker". De står på rekke i en perfekt turnout med armene i "ballettstilling". De ser på en video (på mobilen?) og prøver å lære trinnene. Alt gjøres med så store og perfekte smil at det er til å bli kvalm av. "Ballettmusikk i bakgrunnen". Etter en stund begynner de å prate sammen.

Ballettbarn 1:

Er det ikke fantastisk at instruktøren legger ut video av dansene før timen, sånn at vi kan komme tre timer før og lære oss dansen perfekt utenat til ballettundervisningen starter?

Ballettbarn 2:

Ja, da blir timen såå mye mer effektiv.

Ballettbarn 3:

Og så er det så praktisk at hvis vi bruker en halv time til å varme opp først, så kan vi dra hit rett etter skolen, selv om treningen starter klokken åtte.

Ballettbarn 1:

Det er absolutt den beste måten å fordele tiden sin på.

Ballettbarn 2:

Håper instruktøren kommer snart, sånn at vi kan vise henne alt vi har lært.

Ballettbarn 3:

Der er hun!

Instruktøren kommer inn. Hun har med seg en høyttaler eller en yogamatte eller noe annet "danseaktig"

INSTRUKTØR:

Nei, men er dere allerede kommet i dag også. Har dere varmet godt opp nå?

Ballettbarn 1:

Ja, vi har varmet godt opp og er helt klar for å danse.

Ballettbarn 2:

Skal vi finne noe til deg? Vi har med gulrøtter og grønn te. Vil du ha?

Ballettbarn 3:

Vi kan lage til deg mens du varmer opp? Eller vil du ha noe annet? Vi kan løpe på butikken hvis det er noe vi ikke har med du vil ha.

INSTRUKTØREN:

Nei, nei tusen takk. Det går så fint så. Jeg har også varmet opp, så da er det egentlig bare å komme i gang! Jeg setter på musikken, og så lytter vi før vi begynner å lære trinnene.

Samme klassiske musikk som i starten blir satt på. Jentene farer opp på rekke og gjentar bevegelsene fra starten av scenen. Instruktøren ser forvirret på dem før hun skruer av musikken igjen.

INSTRUKTØREN:

Men i alle dager... Kan dere allerede dansen?

Ballettbarn 2:

Ja, selvfølgelig. Vi har øvd siden klokken fem i dag.

INSTRUKTØREN:

Siden klokken fem?? Dere må jo være helt utslitte jo. Det er da ikke meningen at dere skal lære dere dansene helt alene.

Ballettbarn 3:

Beklager så mye. Det skal ikke gjenta seg.

INSTRUKTØR:

Nei, uff. Det var ikke sånn ment. Men tror jeg dere må komme dere hjem og få en god natts søvn. Takk for i dag jenter.

Instruktøren haster av scenen. Jentene klemmer hverandre, sier god natt og legger seg rundt på scenen. (mulig å hente tepper fra en boks som ligger på?) De gjesper, strekker seg og legger seg til å sove i ulike posisjoner. Legg gjerne til musikk for å lage så idyllisk som mulig. Overgang til scene 8.

Scene 9 - Søvntyveri og desperasjon

Romvesenene finner på en eller annen måte ut at det på jordkloden finnes en fantastisk energi som kan utvinnes av søvn fra jordboerbarn. *Romvesenene* begynner å stjele søvnenergi fra *barna*. *Barna* våkner. Her må de vise en TYDELIG markering av at de nå er SLEMME (og trøtte). Mulig at dette gjøres i fire seksjoner.

Inn på scenen kommer ROMVESENENE. (BARNA fra ballettimen ligger allerede og sover)
De har med seg energidetektoren sin som de veiver rundt over alt, i håp om å finne energi.

IGOSTIK:

Dr. Gonnos, hør nå her. Vannet hadde ingen god energi, ikke disse høye, rare plantene med nåler på heller. Vi har testet luften, jorden, dyrene, plantene og alt mulig. Jeg tror ikke vi kommer til å komme oss hjem jeg.

DR. GONNOS:

Tålmodighet, min kjære Igostik. Tålmodighet. Alt finnes. Og finnes det ikke, så lager vi det. Vi må bare være tålmodige.

IGOSTIK:

Joda, du har vel rett i det...

Dr. GONNOS:

Vi har ikke testet disse firkantene jordboere gjemmer seg inne i. Skal vi undersøke jordboernes sovesteder?

IGOSTIK:

Det kan vel ikke skade?

Dr. GONNOS og IGOSTIK går inn i de sovende barnas hus. Plutselig rykker IGOSTIK til!

IGOSTIK: (hviskende)

Dr. GONNOS! Dr. GONNOS! Kom hit! Nå med en gang!

Dr. GONNOS: (Lister seg bort til IGOSTIK)

Men i alle lysår. Maskinen går jo bananas. Det er noe her som utsonderer noe helt ekstremt med romenergi. Akkurat den typen energi som vi trenger.

De kikker seg rundt, leter med detektoren for å finne ut hvor det kommer fra.

IGOSTIK:

Du Dr. Gonnos. Jeg tror jeg vet hvor energien kommer fra. Se på menneskene.

IGOSTIK holder maskinen over et av barna, tar den vekk, holder den over igjen for å vise at det er en sammenheng. Gjentar dette over flere av barna.

Dr. GONNOS:

Igostik min gode venn og kollega! Du har funnet løsningen. Disse små menneskene koker jo over med energi. Fang den, slik at vi kan bruke den til å komme oss hjem!

IGOSTIK:

Hjem? Her flyter det jo over med energi! Vi må jo samle nok til å kunne starte egen produksjon på Mars. Dette er jo løsningen på energikrisen vår!

DR. GONNOS og IGOSTIK begynner å samle til seg energi. Det kommer mystisk "space-musikk".

Scene 10 - Søvntap

Scenen starter med at ballettklassen allerede ligger og sover på scenen. En etter en kommer de tre andre gruppene og legger seg til å sove på scenen, gjerne på intro til sangen. Deretter kommer romvesenene inn på scenen med energidetektoren sin. Dette skjer gruppevis hvor barna reiser seg opp liksom fortsatt sovende "drømmende, perfekte barn", og viser tydelig at de går fra "engler" til "demoner". Vis tydelig hvilken bivirkning de får av mangel på søvnenergi. Til slutt går ungene og legger seg igjen.

Ballettklassen → ukonsentrasjon
Karateklassen → humørsvingninger (mye følelser)
Ungdomsskoleelevene → sløvheter
Søsknene → hukommelsestap

Sang: Svarte katter & flosshatter (Kaizers)

Romvesenene stjeler søvn på intro. Går fram på scenen med ryggen til de sovende barna. Da skal alle barna stå igjen på scenen i frys. Hver gruppe synger et vers hver. Så går de og legger seg igjen på outtro.

Romvesenene (til hverandre):

La det bare være sagt
Kun en gong
Før me drar her fra
Og me går
Og me forsvinner
Og alt me har
Samen fra her
Er minner

Romvesenene

Det var som meg då du var liten
Ingenting som kan endra det
Det begynte å skje ting med hele skiten
Det forandra seg då me sov
Og bris blei til sterk vind
Og blå himmel blei til svart
Eg tok deg jordå rundt i båt
Du var så søt i Singapore havn
Me låg og sov
Og akkurat nå legge me ingenting i det
Me vett ikkje, me kan ikkje forstå det
Me e ikkje oss når me smilee
Det har skjedd någe mens me sov

Me prøve å sova x3

Romvesenene:

La det bare være sagt
Kun en gong
Før me drar her fra
Og me går
Og me forsvinner
Og alt me har
Samen fra her
Er minner

Barna:

De har skjedd någe i toppen
Litt som at søvnen e blitt vekk
Det nesten som om me ikkje, ligge å sove
Når du plystrer på meg
Når det e heilt natt
Det skal jo vær romantisk vakkert med barnelatter
Rundt oss smyger någen skumle fyrer
Det e tomt for energier i våre hjerner
Det er vanskelig å sova godt denna nattå
Dei prøvde å tørka av vårt smil mens me sov
Det går ikkje av om eg spør om lov
Du var ikkje deg då du smilte
Då var det di mor eg såg

Me e ikkje oss når me smilee
Det har skjedd någe mens me sov

Mellomspill:

Lys på romvesnene som ser på maskinen sin og ser hvordan nålen viser at det energinivåene stiger.
Vurder hvor mye av slutten vi trenger, men det aller siste bør være med da barna kan gå å legge seg igjen på den.

*Alle av scenen på **BLACKOUT**, kampsportgjengen blir igjen.*

Scene 11 - Humørsvinginger og karatekidz

TRENEREN kommer inn og ser karategjengen sitter i ring på gulvet og ser helt zombie ut.

TRENER:

Heisann sveisann, verdens beste gjeng! Klare for trening? Og i dag er vi så heldige at vi skal ha UTETRENING i det fine været!

Gjengen grynter, ser ikke opp på ham. Treneren blir tydelig overrasket.

Trener:

Hva skjer. Opp og hopp dere, så starter vi med oppvarming! Vi starter med å løpe fram og tilbake over idrettsbanen. Kom igjen!

Gjengen legger seg ned, vil åpenbart sove.

Karatekid 1:

Kan du være stille? Jeg har vondt i hodet.

Karatekid 2:

Ja, det kjennes ut som jeg ikke har sovet på årevis.

Trener:

Helt rolig.

Har dere ikke sovet? Når la dere dere i går da? Dere visste jo at dere skulle på trening i dag og måtte være opplagte.

Karatekid 3:

Bryter plutselig ut i gråt.

Ikke kjeft sånn! Jeg la meg til helt vanlig tid. Du trenger ikke være så streng!

Trener:

Prøver å trøste.

Neimen uff da. Men nå må vi nesten komme i gang. Opp og hopp!

Alle:

Bli plutselig illsinte!

JA VEL SÅ SKAL VI LØPE DA DIN DUST!

Barna begynner å løpe fram og tilbake over scenen. Barna begynner gradvis å vende seg mot treneren.

Karatekid 4:

Du er den teiteste treneren i hele verden.

Plutselig bryter alle ut i hysterisk fnising. Treneren forstår ingenting.

Trener:

HEI. Hvis dere skal være her må dere nesten klare å oppføre dere. Still dere opp nå så skal vi øve på slag.

Karatekidsene blir plutselig rasende igjen

Karatekid 1:

IKKE SNAKK SÅNN TIL OSS

Trener:

Men..

Alle begynner å gråte igjen.

Karatekid 2:

(gråtende) Du er den slemmeste i verden du.

Treneren:

Mer og mer frustrert.

Men,men nei slutt nå. Dette går bra!

Alle begynner å le hysterisk. Ingen vil høre på treneren lenger. Plutselig eksploderer det for treneren.

Treneren:

NEI NÅ HOLDER DET! SKAL DERE HOLDE PÅ SÅNN HER SÅ KAN DERE GÅ HJEM!

Treneren stormer av scenen. Elevene blir igjen, skifter over til rasende igjen.

Karatekid 3:

For en dustetrener.

Karatekid 4:

Han burde få en STRAFF.

Karatekid 1:

VI klippe av hen alt håret!

Karatekid 2:

Men hvordan skal vi komme nær nok.

Karatekid 3:

Nei, blir vanskelig. Hva om vi gjør noe skikkelig EKKELT. Sånn at han får skikkelig som fortjent?

Karatekid 4:

Åh, jeg vet! Vi kan putte biller i buksa på ham. DET er ekkelt.

Karatekid 1:

Ja, men det er litt vanskelig å få tak i mange biller..

Karatekid 2:

Jeg vet! Da jeg var med på dugnad i vår gravde vi en stor haug bak tribunen, der KRYDDE det at meitemark. Vi kan bruke det.

Karatekid 3:

Ææsj, ja! Det gjør vi. Kom!

De løper til andre siden av scenen og begynner å grave. (vi kan bruke tre svarte bokser som de huker seg lengre og lengre nedover, til vi til slutt ikke ser dem lenger).

Karatekid 4:

Eeh, dere. Nå har vi fått tak i mange nok tror jeg. Har dere tenkt på hvordan vi skal komme oss opp igjen?

Karatekid 1:

Oi, det går jo ikke an å klatre opp igjen. Vi har gravd for dypt!

Karatekidsene begynner å rope etter hjelp.

Blackout og overgang til neste scene.

Scene 12 - De sløve ungdommene

Morgenen starter med at alle "englebarna" sitter som potetsekker på stolen, og ser ut som om de nettopp har stått opp fra de døde. Nattbarnet sitter som hen pleier.

Lærer:

God morgen englebarna mine! I dag skal vi begynne med matte.

Alle elevene i kor:

Arrrrggghhhh!

Lærer (*Sjokkert*):

Kom igjen folkens, dette liker dere jo.

Elev 1:

Hvem liker matte?!

Elev 2:

INGEN!

Nattbarnet sitter bakerst i klasserommet med beina i kors oppå bordet, en bok og headset.

Elev 3 snorker høyt

Lærer:

Kjære søte lille skjønne tullete elev 3, sover du?

Elev 3:

Snorker!

Hæ meg nei da. Jeg er så klar for å lære mer om klimaendringene...

Snorker videre.

Lærer:

Eh hva, dette er en mattetime

Elev 3:

Æsj da legger jeg meg igjen. (Hun legger hodet ned på pulten)

Lærer:

Okay.... Elev 4? Hva gjør du for noe lille søtnos.

Elev 4:

(På telefonen) Hæ meg?

Lærer:

Ja du vennen min.

Elev 4:

Morå di

Læreren gisper høyt, **Elev 4** peker surt på læreren og tar opp telefonen igjen. Det samme gjør alle de andre elevene. **Nattbarnet** sitter fortsatt med headset og en bok. Hen får ikke med seg noen ting av det som skjer.

Læreren kikker seg rundt i håp om å få respons fra de andre barna som nå sitter med hodet ned i telefonen. Plutselig får elevene nok av **læreren**.

Celina har et forslag til en tekst til **STARSTRUKK (Katy Perry)**.

Hei nå e eg lei.

Gidde ikkje gjør d.

Eg gjør d eg skjøl vil sånn e d, e d.

Har du no problem med d så kan du faktisk gå hjem.

Eg e meg åg sånn e d så gå hjem. Ja gå hjem.

For eg, **ja eg e meg (3x)** og sånn e d .

Gidde iche, å sitta her, å gjør d du seie eg må.

Eg må ud å gjør no gøy, gøy.

Eg kan jo iche bare sitta her å hørre på alle dine krav, krav.

Nå går eg ud å d e ingenting du kan gjør med d, HA,

Ja bare prøv deg, snakk med nogen for d dride eg faktisk i.

Ja du hørte riktig og d e heller iche nogen teit drøm.

elevene jager/snorker **læreren** ut av klasserommet under sangen.

Etter sangnummeret setter elevene seg ned på plassene sine (**svarte bokser?**). Alle elevene sovner. Etterhvert begynner elevene å gå i søvne inn i utstyrsrommet i gymsalen. Der vikler de seg inn i et volleyballnett hvor de våkner og får panikk fordi de ikke kommer seg fri.

Scene 13: De voksnes sang

KARATETRENEREN, BALLETTINSTRUKTØREN, LÆREREN og FORELDEREN kommer på scenen.

BALLETTINSTRUKTØREN:

Dere ser stresset ut.

KARATETRENEREN:

Jeg har nettopp hatt den verste treningen i hele mitt liv. Elevene er blitt helt gale. De vil plutselig ikke høre på noen ting. Det gikk ikke an å ha trening der borte.

LÆREREN:

Uff, det hørtes veldig kjent ut. Jeg har jo egentlig verdens mest engasjerte og veloppdragne elever. Men nå er de plutselig blitt helt slappe. Lurer på om de har kommet litt seint i puberteten eller noe. Men det pleier jo ikke å bli SÅ ille!

FORELDEREN:

Heh, der er jeg heldig. Ingen av mine barn lager noe som helst trøbbel. Jeg er verdens heldigste forelder.

LÆREREN:

Hah, bare vent du. Det er noe som foregår for tiden. Det kommer til dine barn også. Vær sikker.

Ompa te du dør - Kaizers

LÆREREN:

Fusst så blir dei trøtte og sure
Så ser dei på deg som om du e heilt fæl
Dei tar i fra deg livsgnisten
Så tar dei i fra deg nattesøvnen
Bare vent min venn
Det e kje te å komma vekk i fra
Det vil komma, og det vil komma snart

KARATETRENEREN

Du sko ha sitt i treningå på mandag
Det va som om eg hadde mista all respekt
Va interessert i absolutt ingenting
Ja, hverken trening eller øving
Det e kje enkelt for oss
Dei tar siste stikk, for nå har dei tatt min livsgnist

LÆREREN OG KARATETRENEREN

Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk har i vente

Me vett kva dåkk går og håpe på
Me vett kva dåkk har i vente

Dåkk har ei pipa dåkk trur alle vil følga
men dei følge ikkje den pipå om det smalt
Dei hørre ikkje på beskjeder, har ingen respekt for voksne lenger
Nå skal dåkk få se koss unger e, e i dag
ja, dåkk ska se koss ungar e, ska se koss ungar e i dag

BALLETTINSTRUKTØREN

Men tenk om, våre ikkje blir sånn
Eg håpe våre barn forblir små søte englebarn
For det kan jo gå bra
Ja det kan jo gå bra
Tenk! Det kan jo faktisk talt gå bra.

FORELDEREN

Det går bra enten dei vil eller ei
Det er me som skal visa dei vei
Om dei trur at dei kan stikka av
Så tro om igjen for her e det bra

LÆREREN OG KARATETRENEREN

Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk har i vente
Me vett kva dåkk går og håpe på
Me vett kva dåkk har i vente

Du har ei pipa du trur alle vil følga
men dei følge ikkje den pipå om det smalt
Dei hørre ikkje på beskjeder, har ingen respekt for voksne lenger
Nå skal dåkk se koss unger e, e i dag
ja, dåkk ska se koss ungar e, ska se koss ungar e i dag

ska se koss ungar e i dag, e i dag
dåkke ska se koss ungar e i dag
ska se koss ungar e i dag
ja dåkk ska se koss ungar e. i . dag!

PAUSE

Pausen burde muligens komme før, men det passet etter denne sangen. Flytte?

Scene 14 - Hvor er buksa mi?

Tilbake til kjøkkenet og kjøkkenbordet, som nå er rotete. Bruk samme rekvisitter fra forrige scene på kjøkkenet. Søsknene sitter og krangler så busta fyker. De har symptomet på søvnmangel - hukommelsestap og husker derfor ikke hvor de har gjort av tingene sine. Eller noe annet for den del.

Søsken 1:

HVOR er mobilladeren min? HVEM av dere har tatt den?

Søsken 2.:

Vi driter vel i hvor den idiotladeren din er. Vi har et MYE viktigere problem er. HVOR ER BUKSA MI?

Søsken 1:

(roper ironisk)

Hvor er buksa mi? Hva i ALLE DAGER er det for en ting å si. Skal du spørre om hvor skjorta di er også nå? Og så hvor munnspeilet ditt med fire toner i er blitt av, som om du er en eller annen Kardemommebykarakter?

Søsken 2:

Jammen HVOR ER BUKSA mi? *(snur seg til søsken 3)*. Er ikke det min bukse? HAR DU LÅNT MIN BUKSE UTEN Å SPØRRE???

Skal til å rive buksa av søsken 3, da plutselig søsken 4 kommer inn. Søsken 2 innser at det er søsken 4 som har på seg søsken 1 sin bukse.

Søsken 3:

Er ikke det din bukse?

Søsken 4:

Hæ? Hva mener dere?

Søsken 2:

DU HAR JO TATT BUKSA MI. FÅ DEN.

Søsken 4:

Denne? Er den din? Jeg trodde jeg hadde fått den av deg.

Søsken 3:

Hæ? Har du gitt han en bukse? Jeg får aldri noen ting av deg. Det er urettferdig.

FORELDEREN *kommer gråtende inn i rommet. Ingen av barna ser forelderen.*

Forelder: (snufser, for så å bli sint)

Men i alle dager. Hva er det som skjer her? OG HVOR HAR DERE VÆRT? Nå har jeg sittet i kirken og ventet og ventet. Har dere klart å GLEMME at vi skulle i begravelse til nabo Gunn i dag?

Søsken 3:

Jeg husker ikke noe av det du snakker om nå.

Søsken 4:

Har du begynt å dikte opp ting for å gi oss skylden for ting nå?

FORELDER:

Og har dere glemt at dere hadde en sånn nydelig klesbyttekveld her om dagen? Og hvorfor har jeg funnet mobilladeren din (snakker til **søsken 1**) under vasken på badet? Og har dere glemt at vi løser konflikter ved å prate og lytte til hverandre i dette huset, ikke ved å stå og kjeffe sånn som dette. Dette er da veldig ulikt dere!

Søsken 1:

Skjønner fortsatt ikke hva du snakker om.

Søsken 2:

Skulle vi i en begravelse?

Søsken 3:

Aldri hørt om noen begravelse jeg.

Søsken 4:

Det er det jeg sier. Hen dikter opp ting, bare for å gi oss skylden,

Søsken 2:

Du er en dårlig forelder!

Søsken 1:

Ja, verdens verste forelder!

Forelderen sukker og rister på hodet. Går stille av scenen. Søsknene setter seg rundt spisebordet igjen. De ser på hverandre

Søsken 2:

Tror dere hen faktisk hadde gitt beskjed om den begravelsen?

Søsken 3:

Vet ikke, kan ikke huske det. Det er uansett ikke vårt problem.

En merkelig lyd høres av scenen. Søsknene begynner å fryse noe voldsomt. Lyset kan også gjerne begynne å flakke. Hadde også vært fint med noe "skummel" musikk om mulig. Her hadde det også vært morsomt om vi hadde funnet noen enkle "magiske" greier som kunne skjedd som kunne skremt barna.

Søsken 4:

(Skjelvende) Hv.hv.hva er det som skjer nå?

En spøkelsesaktig stemme høres fra bak scenen:

Sleeeemme barn!

Søsken 1:

Hva??

Stemmen:

Sleeeemme barn!

Søsken 2:

Hvem er du??

Stemmen:

Sleeeemme barn som ikke dukker opp i begravelsen til snille naboer. Dere fortjener straffffff

Barna:

HVA?

Søsken 1:

Det må være gamle fru Gunn som kommer for å ta oss.

Barn 2:

Hva? Men det går jo ikke an!

Barn 3:

LØP ALT DERE KAN. HJEEEEELP!

Barna løper forskremt av scenen.

Scene 15 - De ukonsentrerte ballettdanserne

INSTRUKTØREN står og kikker forvirret på klokken sin. Barna som pleier å komme lenge før hen er ikke kommet. Etterhvert kommer **BALLETTBARN 1** inn i rommet. Hen setter seg på gulvet foran instruktøren og begynner å tøye ukontrollert. Klarer ikke fokusere på **INSTRUKTØREN**:

INSTRUKTØR:

Neimen, så kjekt å se deg! Vet du hvor de andre har gjort av seg i dag?

BALLETTBARN 1 ser ikke på **INSTRUKTØREN**, legger seg på ryggen og begynner å sakte åle seg mot noe på andre siden av scenen. **INSTRUKTØREN** kikker forundret på det som skjer.

INSTRUKTØR:

Hallo? Hva er det som skjer? Hva driver du med?

Plutselig kommer **BALLETTBARN 2** og **BALLETTBARN 3** brasende inn. De leker tikken (heter det det på Stavangersk?) og springer etter hverandre på scenen. Det ender med at de havner i en haug på scenen mens de ler hysterisk av hverandre.

INSTRUKTØR:

Åh, så der er dere ja. Skal vi pr...

INSTRUKTØREN blir avbrutt av at **BALLETTBARN 4** hopper opp fra bak en kasse bak på scenen. Det viser seg at hen har vært på scenen hele tiden. **BALLETTBARN 4** begynner å late som om hen har ballettforestilling helt alene og nynner høyt på det mest hissige partiet i "Dovregubbens hall". De andre kaster seg på og etterhvert løper alle i sirkel rundt instruktøren mens de nynner høyt og skingrende.

INSTRUKTØR:

NEI NÅ! STOPP. NÅ MÅ DERE HØRE ETTER! SETT DERE NED MED EN ENESTE GANG!

Alle barna stopper opp, ser overrasket på instruktøren. Forstår ingenting. De skynder seg med å gjøre som **INSTRUKTØREN** sa. De setter seg i ring, men sliter åpenbart med å sitte i ro.

BALLETTBARN 1:

Legger seg på ryggen og ser opp på instruktøren:

Hvorfor er du så sint?

BALLETTBARN 2:

Vugger fram og tilbake:

Hva skal vi gjøre i dag?

BALLETTBARN 3:

Snurrer rundt i ring:

Skal vi danse en ny dans?

BALLETTBARN 4:

Lager en liten dans med hendene sine:

Skal vi danse en gammel dans?

Alle barna fortsetter å gjøre bevegelsene sine mens instruktøren svarer:

INSTRUKTØR:

I alle dager, dere er jo helt ukonsentrerte i dag. Dere er nødt til å sitte stille hvis dere skal være her.

Alle barna prøver alt de kan å sitte i ro. En etter en begynner de å pille seg i nesen mens instruktøren prøver å forklare hva de skal gjøre. De klarer ikke å følge med.

INSTRUKTØR:

Vi skal lære en ny dans i dag. Jeg tenker at dere deler dere i to grupper og lærer en del hver. Gruppe en lærer første del og gruppe to den andre. Så legger vi inn en del hvor alle danser til slutt. Når vi har øvd det inn skal vi vise dette for foreldrene deres, så her er det viktig å øve masse, sånn som dere pleier. Jeg har laget en video dere kan se på, så møtes vi i morgen.

Instruktøren går av scenen. Barna blir sittende igjen som zombier, totalt oppslukt av å pille nese (kan vi finne en morsom måte å vise dette til publikum uten at noen faktisk piller seg i nesen?). De begynner å legge det de piller sammen til en ball mellom seg.

BLACKOUT - skummel musikk?

Når lyset kommer på igjen ligger de under en grønn gyball. De har pillet seg så mye i nesen at de har laget en stor snørrball som har falt over dem. De sitter fast.

BALLETTBARN 1:

Ånei! Vi sitter fast!

BALLETTBARN 2:

Vi har pillet oss så mye i nesen at det har blitt en stor ball!

BALLETTBARN 3:

Og nå har den rullet over oss!

BALLETTBARN 4:

HJEELP!

ALLE:

HJEEEEEEELP:

BLACKOUT

På blackoutten kommer alle andre barn inn. De deler seg i fire grupper ut over den bakerste delen av scenen.

Scene 16 - Nattbarnet og romvesenene

Romvesenene oppdager at det er et av barna (nattbarnet) som viser seg å ikke egentlig reagere så veldig på søvnmangel (slik noen mennesker gjør. Noen tåler godt å gå uten mye søvn). Dette barnet observerer romvesenet og tar kontakt, prater med det og finner ut at det ikke er et slemt romvesen. Det er bare på desperat jakt etter energi for å redde planeten sin, og for å komme seg hjem.

Få fram at alle barna viser tegn på søvnmangel ved å være bråkete (ha humørsvingninger), **søvnig, trett, ukonsentrert, ha humørsvingninger, hukommelsesproblemer og lignende**. Dette kan for eksempel nattbarnet google og fortelle om til romvesenene for å forklare at dette har kjempekonsekvenser for barna og at de derfor må finne en annen løsning.

Lyset kommer på. Barna har endt opp i en haug, ødelagte, miserable:

- *Søsknene sitter i et hjørne, livredde for spøkelseser.*
- *Ungdomsskoleklassen sitter sløvt fast i et volleyballnett*
- *Ballettklassen sitter fast under den store snørrballen*
- *Karatekidzene sitter fast i hullet sitt. (boksene)*

Barna lager først et totalt lurveleven i gruppene sine, før de plutselig sovner i utmattelse utover gulvet.

Romvesenene kommer inn på scenen og kikker seg rundt.

IGOSTIK:

Hei sjef! Her er det flere sovende barn jo. Denne planeten er jo full av energi vi kan bruke til å komme oss hjem!

Dr. GONNOS:

Jeg forstår ikke hvorfor de sover på så rare steder. Det kan umulig være behagelig å sove slik som dette.

IGOSTIK finner ivrig fram energisamleren. Hen og Dr. Gonnos står og fikler litt med denne. NATTBARNET kommer ruslende inn på scenen. Hen har på seg headset og går og leser i oppslukt i en bok. NATTBARNET setter seg et sted framme på scenen og leser oppslukt.

IGOSTIK:

Er du klar Dr. Gonnos. Vi kan samle opp masse energi her!

Dr. Gonnos:

Sett i gang, min gode hjelper!

IGOSTIK setter i gang oppsamleren. Den lager et forferdelig bråk. IGOSTIK nærmer seg nattbarnet, som hen tror sover, for å samle energi. (På grunn av headsetet hører ikke nattbarnet noe). Akkurat i det IGOSTIK setter munnstykket på oppsamleren mot nattbarnet, er nattbarnet ferdig med boken sin. Hen smeller den sammen, noe som gjør at IGOSTIK skvetter (Hen tror jo nattbarnet sover) og mister oppsamleren på nattbarnet.

NATTBARNET:

(river av seg headsettet) AU.

IGOSTIK:

Hjelp!

NATTBARNET:

Hva er det du gjør? Har du hørt om intimsone?? Gå vekk!

DR. GONNOS har skrekkslagent fått med seg det som har skjedd og kommer bort for å hjelpe.

Dr. GONNOS:

Beklager, beklager min merkverdige venn. Vi trodde du sov?

NATTBARNET:

Du trodde jeg sov? Så dere pleier å dytte barn som sover UTE alene midt på dagen da? Det er ganske bekymringsverdig..

Dr. GONNOS:

Mener du at det ikke er vanlig å sove ute på jordkloden?

NATTBARNET:

Hæ? Selvfølgelig er det vanlig, men ikke sånn her. Hvorfor snakker du så rart? Du høres ut som om du kommer fra en annen planet eller noe sånn idiotisk.

IGOSTIK:

Men vi ER jo fra en annen planet. Vi kommer fra Mars!

NATTBARNET:

Morsomt.. Hvor kommer dere fra? Toten?

DR. GONNOS:

Nei, virkelig. Vi kommer fra Mars! Planeten vår er i total krise. Vi har ødelagt alle planetens naturlige energiresurser. Vi har ikke drivstoff, vi har ingenting å bruke til oppvarming og vi kan kun spise noen få vekster som fortsatt gror. Derfor har vi utviklet en energidetektor som kan identifisere utenomMarslige energikilder vi kan suge opp og ta med oss videre. Det var helt tilfeldig at vi havnet her.

IGOSTIK:

Ja, og takk for det. For her har det vist seg at det FLOMMER OVER av naturlige energikilder! Det er helt fantastisk!

NATTBARNET:

Gjør det? Det er ikke det de sier på nyhetene.

IGOSTIK:

Ja, bare se nå!

IGOSTIK tar med seg energioppsamleren for å begynne å suge energi fra dem.

NATTBARNET:

Vent! Veent! Hei, stopp hva gjør du! Hvorfor ligger alle i en sånn haug? Hva er det som har skjedd med klassen min?

DR. GONNOS:

Slapp av, det skader dem ikke. Og tenk! Dette kan redde en hel planet! Det er fantastisk!

NATTBARNET:

Hvordan vet du det? Har du snakket med dem?

Dr. GONNOS:

Nei, det har vi vel strengt tatt ikke gjort.

NATTBARNET:

Vi mennesker sover for å FÅ energi. Hvis vi ikke får denne energien kan vi bli kjempesyke. Vent litt. *Nattbarnet fisker opp en mobiltelefon fra lommen og begynner å google "søvnmangel"*. Skal vi se her. Fire tegn på alvorlig søvnmangel: **slapphet, mangel på konsentrasjon, humørsvingninger, hukommelsesproblemer.** Ingenting av dette er bra. Dere risikerer å ødelegge livene deres!

IGOSTIK:

Hm, det visste vi ikke. Gjorde vi vel sjef?

Dr. GONNOS:

Nei dette har vi aldri hørt om. Slik er det ikke på vår planet... Men du sover jo ikke?

NATTBARNET:

Nei, jeg har aldri hatt noe særlig behov for søvn jeg. Noen av oss er litt annerledes. Sånn er det bare. Men nå syns jeg vi skal vekke de som ligger i den haugen der. Å ligge sånn midt på dagen er ikke normalt.

*Overgang til neste scene: **NATTBARNET** og **ROMVESENENE** går rundt og vekker de sovende barna.*

Scene 17 - Nattbarnet forteller om romvesenet

Romvesenet og "nattbarnet" går sammen med de andre barna, blir enige om at romvesenet skal slutte å stjele søvn, mot at de hjelper det med å finne en annen energiressurs den kan bruke. Det har seg nemlig slik at vi på jorden også er på jakt etter nye (og bedre) energiressurser.

Scene 18 - Forskerlaben

De lager en slags "forsker/eksperimentscene" (med noe røyk og gøye flasker med vann og konditorfarge eller noe). Til slutt kommer de fram til noe som fungerer like bra som søvnenergi (teaterelevne bestemmer hva dette skal være). Enn så lenge ligger det på at det er musikk som skal være løsningen.

Vi starter et godt stykke ut i sangen (ca. 1.50), men fint om bandet kan spille litt av introen, f.eks de første 30 sek. Mens barna liksom "gjør seg klar for eksperimentene"

Sang: Go! - Public Service Broadcasting

NATTBARNET:

Ok alle sammen, la oss se om vi kan finne en løsning.

OK

NATTBARNET:

(Barnet som blir ropt opp svarer GO)

Ballettbarn 1? Go

Ballettbarn 2? Go

Ballettbarn 3? Go

Ballettbarn 4? Go

Skoleelev 1? Go

Skoleelev 2? Go

Skoleelev 3? Go

Skoleelev 4? Go

Skoleelev 5? Go

Søsken 1? Go

Søsken 2? Go

Søsken 3? Go

Søsken 4? Go

Karatekid 1? Go

Karatekid 2? Go

Karatekid 3 og 4? Go

DR: GONNOS:

Okei, se her borte.

OK alle sammen, følg med. Se om de her har det.

Ta oppi en liten bit av den røde

Ikke for mye nå

Liten dråpe

Skoleelev 1:

Me, me, me har det nå.

IGOSTIK:

Dåkker har det nå?

Skoleelev 2

2 sekund te, kanskje tri.

Skoleelev 3

Hvis dette her e feil, så SMELLE det.

Skoleelev 4

Litt mer rødt

IGOSTIK

Ikkje mer

Ikkje mer

Skoleelev 5

Okei, me har det nå

Ja, det har me

IGOSTIK:

Alle enige? Me e GO, kjør

Dr. Gonnos:

Ok, me e GO

IGOSTIK:

Ooog det gikk ikkje...

Dr Gonnos, se bort her nå, eksperimentet feila

Dr. Gonnos:

OK alle sammen, prøv å ro ned nå

Forsøk to, kjør nå

Alle gjør seg klar for forsøk to

Nattbarnet:

Ballettbarn 1? Bli

Ballettbarn 2? Bli

Skoleelev 1? Bli

Skoleelev 2? Bli

Søsken 1? Bli

Søsken 2? Bli

Karatekid 1? Bli

Karatekid 2? Bli

Ballettbarn 1? Go

Ballettbarn 2? Go

Ballettbarn 3? Go

Ballettbarn 4? Go

Skoleelev 1? Go

Skoleelev 2? Go

Skoleelev 2? Go

Skoleelev 3? Go

Skoleelev 4? Go

Skoleelev 5? Go

Søsken 1? Go

Søsken 2? Go

Søsken 3 og 4? Go

Karatekid 1? Go

Karatekid 2? Go

Karatekid 3 og 4? Go

ALLE

Go Go Go Go

Sangen ender med at de får et kjempegjennombrudd og finner ett eller annet som kan brukes til alternativ energi. Elevene har foreslått at det kan være musikk. Andre forslag?

Scene 19 - Avskjed og endelig en god natts søvn

Forestillingen avsluttes med at romvesenet reiser hjem (med avskjed og greier), og så går alle og legger seg til å sove.

Avslutningsnummer:

Forslag til sang: shake it of - fordi de har shaket off søvnløsheten.